

Opel Agila / Suzuki Splash

Minibilen från Opel och Suzuki övertygade inte svenskarna i dess förra version. Den nya upplagan är miljöbilsklassad och säkrare. Räcker det?

Opel Agila och Suzuki Splash är i grunden samma bil, tillverkade i samma ungerska fabrik, men med olika dekaler på – på samma sätt som föregångarna Agila (då också) och Wagon R+. Liksom då handlar det om en högsml mini-MPV, men den har blivit 20 cm längre vilket ger 3,74 meter, 6 cm bredare och 7 cm lägre har den blivit vilket gör att den inte längre ser ut som om man skulle kunna blåsa omkull den.

Fem dörrar, fem riktiga sittplatser med trepunktsbälten och nackstöd på alla gör Agila till en stor-liten bil även om man inte sitter riktigt bekvämt någonstans. Bagageutrymmet på 225 liter är riktigt litet, och 537 liter när ryggstödet är fällt imponerar inte heller. Dumsnålt nog är delbart baksäte inte standard i basversionen, inte heller går det att skjuta framåt-bakåt som i många andra mini-MPV:s. Också de praktiska facken under framstolarna är extrautrustning – inte ens stolsvärme ingår!

Alla takstolpar är väl tilltagna, medan fönstren är små vilket ger en instängd känsla och så dålig sikt snett framåt att det känns otryggt att köra in i rondeller. Också snett bakåt är utsikten usel. Bottenplattan kommer från den större Suzuki Swift, vilket betyder ganska avancerad hjulupphängning för prisklassen, med en fjädring framför allt för stadstrafik.

Både Opel och Suzuki försöker marknadsföra bilen som ungdomlig, sportig och lite tokrolig. En del av den billiga hårdplasten i vår bil är ljusblå istället för svart och varvräknaren har på Smartvis placerats i en egen satellit på instrumentbrädan, sen är det slut med lustigheterna.

Trecylindrar och under en liters motorvolym är inte mycket, 65 hästar inte heller. 0-100 km/h tar nästan 15 sekunder och långa uppförbackar i motorvägsfart kräver att man växlar ner från femman. I stadstrafik känns bilen förstås pigg och smidig, något annat vore oförlåtligt. Snittförbrukningen anges till precis 0,5 liter bensin per mil vilket gör att bilen exakt klarar miljöbilsdefinitionens gräns på 120 gram CO₂/km. Vi snittar 0,59, men med vinterdäck i snömodd så den angivna förbrukningen stämmer ungefär – å andra sidan är det faktiskt inte särskilt imponerande för en så pass liten, svag och lätt bil.

Agila har inte testats av Euro-NCAP, men systemmodellen Splash får fyra stjärnor, med tre för barnsäkerhet och utmärkta tre för fotgängare. Antisladdsystem och låsningsfria bromsar, dubbla krockkuddar fram och sidokrockkuddar fram är standard, däremot inga krockkuddar bak och krockgardin ingår bara i den dyrare Enjoy-versionen hos Opel men är standard hos Suzuki.

Opel kallar sina snålbilar för EcoFlex, och de större Corsa och Astra med detta namn har en del finesser för att få ner förbrukningen, men inte Agila. I Sverige finns Agila bara med den trepipsmotor vi testade, medan Splash också finns med en 1,3 liters miljöklassad dieselmotor

på 75 hästar och en 1,2 liters bensinmotor som förbrukar för mycket för att klassas som miljöbil. Den sistnämnda kan fås med automat, annars är en femväxlad manuell låda standard, bekvämt placerad på mittkonsolen istället för golvet.

Opel Agila kostar från 109 900 kr, precis samma pris som Suzuki Splash. Men Splash är mycket bättre utrustad, med luftkonditionering, radio/cd, ställbar ratt och krockgardin som standard. Detta kostar 10 000 mer hos Opel, som landar på drygt 120 000 kronor innan den är rimligt säker och komfortabel. Vill man tvunget ha en diesel, finns Splash för 141 900 kr. Men det är ett riktigt dåligt val; varför betala så mycket mer utan att få något för det? Alla dessa modeller är miljöbilsklassade, vilket gör att privatpersoner till och med halvårsskiftet 2009 får miljöbilspremien på 10 000 kronor.

Splash är det bättre valet av tvillingarna; bättre pris, mer utrustning och högre säkerhet. Men båda kommer till korta mot andra små miljöbilar som stilikonen Fiat 500 och Bond-bilen, nya Ford Ka. De är roligare, komfortablare och säkrare. Agila betyder örn, Splash kan närmast översättas med magplask, vilket är en mer korrekt beskrivning.

Mattias Goldmann